

Peter Howes. Anglaterra

D'AQUÀ• I D'ALLÀ€. Em dic Peter Howes i s'ac manresÀ . D'acord, admeto que no vaig nÀ©ixer aquÀ-, perÀ² aixÀ- em sento. Tinc uns trenta anys. L'edat nomÀ©s es una xifra i no m'hi sento reflectit. Per tant, À©s una incÀ²gnita que pocs coneixen.À

«Catalunya és un bon lloc per a la meritocràcia»

Vaig venir aquí perquè la meua dona és d'aquí i no podia estar més sense ella. Així que vaig agafar un avió i vam començar una vida en comú. Sóc professor d'anglès i això m'ha proporcionat una vida plena de viatges i aventura. He viscut en llocs com Igualada o Sabadell, però també ho he fet en altres com Itàlia o l'exòtica Tanzània.

Però on més temps de la meua vida he passat és al meu país de naixement, Anglaterra. Sóc de Manchester i hi ha una diferència abismal. En primer lloc, el clima és totalment contrari al que tenim a Manresa. El fred i la pluja coronen els dies allà. D'aquí destaco moltes altres coses, com el menjar, que és molt més saludable o la gent. Una cosa que em va sorprendre va ser el ritme de treball dels catalans. Realment no es diferencien dels anglesos. A Anglaterra és difícil veure algú descansant, el nivell d'estrès és altíssim i tothom és molt treballador. El mateix passa aquí. Però he notat que la conducció temerària és un "hobby" dels espanyols, que en moltes ocasions desafien fins i tot els passos de zebra, cosa que em sembla divertit. Això és una cosa que a Anglaterra no passa.

«Aquí la comunitat és un estil de vida que s'aixopluga sobre un paraigua de classes socials menys diferenciades»

Les cultures són similars, però aquí he observat que tot està més integrat. A Anglaterra hi ha molt classisme; és a dir, una diferència abismal entre classes socials. Aquí la comunitat és un estil de vida que s'aixopluga sobre un paraigua de classes socials menys diferenciades. És cert que segueixen existint les diferències, en qualsevol país n'hi ha, ens agradin menys o més, però la forma de relacionar-se no s'assembla a la del Regne Unit. Allà, les jerarquies desgraciadament creen molts prejudicis i allunya el país d'una meritocràcia. Un fet que em disgusta en certa manera és la flexibilitat sobre el crim que en algunes ocasions he observat en el país. Però les persones també són més capaces d'observar el que està bé i el que no.

El meu lloc preferit de Manresa és el bar La Taverna dels Predicadors, ja que allà vaig a veure el futbol amb els meus amics. M'agrada veure com els catalans són tan apassionats pel futbol i això també em recorda quan veia els partits amb la meua família a Manchester. Durant el meu temps lliure, tot i que és escàs, en moltes ocasions vaig a fer senderisme per la zona. Trobo que estem en un entorn idoni per fer aquest tipus d'esport. En moltes ocasions, combino això amb els amics o la meua dona. M'agrada fer excursions pels voltants de la ciutat i fer fotos dels paisatges que trobo.